

บทที่ 4

ผลการทดลอง

4.1 การเพาะฟักไข่เต่าตนุแบบควบคุมอุณหภูมิ

จากการเพาะฟักไข่เต่าตนุจำนวน 30 ฟอง แบบควบคุมอุณหภูมิในรังโฟมโดยแบ่งไปบ่มไว้ในตู้ควบคุมอุณหภูมิที่ตั้งไว้ที่อุณหภูมิ 34 °C และ 27 °C กล่องละ 15 ฟอง วัดอุณหภูมิที่ได้จริงตลอดการเพาะฟัก พบว่าในกล่องที่บ่มไว้ในตู้ที่ตั้งอุณหภูมิไว้ที่ 34 °C จะมีอุณหภูมิอยู่ในช่วง 33-35 °C ส่วนกล่องที่บ่มไว้ในตู้ที่ตั้งอุณหภูมิไว้ที่ 27 °C มีอุณหภูมิอยู่ในช่วง 26-28.5 °C เมื่อบ่มเป็นเวลา 45 วัน พบว่ามีลูกเต่าตนุจำนวน 2 ตัว ขึ้นมาบนผิวทรายในกล่องที่อยู่ในตู้ที่ตั้งอุณหภูมิไว้ที่ 34 °C และพบลูกเต่าตนุจำนวน 7 ตัว ขึ้นมาบนผิวทรายในกล่องที่อยู่ในตู้ที่ตั้งอุณหภูมิไว้ที่ 27 °C ที่บ่มเป็นเวลา 60-62 วัน เมื่อเวลาผ่านไป 2-3 วันหลังจากที่พบลูกเต่าขึ้นสู่ผิวทรายในกล่องทั้งสองแล้วจึงทำการขุดทรายขึ้นมาดูไข่ที่ไม่ฟักเป็นตัวแทนว่าไข่ในกล่องโฟมที่บ่มไว้ที่อุณหภูมิ 34 °C ส่วนใหญ่มีราสีดำขึ้นอยู่ที่เปลือกไข่ ไข่เน่าและบางฟองมีลูกเต่าตายในไข่ พบว่าไข่บริเวณใกล้ผิวทรายแตกและมีซากลูกเต่าตายอยู่ในไข่ สำหรับไข่ในกล่องโฟมที่บ่มไว้ที่อุณหภูมิ 27 °C พบว่าไข่ส่วนใหญ่เปลือกมีสีเขียวคล้ำภายในพบตัวอ่อนของเต่าตายอยู่ในไข่บางฟองไม่มีตัว ลูกเต่าตนุที่ฟักได้จะถูกอนุบาลอยู่เป็นเวลา 3-4 เดือน โดยเลี้ยงในน้ำทะเลซึ่งเตรียมจากเกลือทะเลสังเคราะห์ให้เนื้อปลา กุ้ง และหมึกสดเป็นอาหาร ในระหว่างการอนุบาลมีลูกเต่าตนุที่ได้จากการเพาะฟักที่อุณหภูมิ 27 °C ตาย 3 ตัว โดยหนึ่งตัวตายเมื่อมีอายุ 3 เดือน อีกสองตัวตายเมื่อมีอายุมากกว่า 4 เดือน

จึงเก็บเนื้อเชื้อไว้ที่ -80°C เพื่อใช้ในการทดลองต่อไป ส่วนลูกเต่าที่ยังมีชีวิตอยู่ได้ทำการเจาะเลือดก่อนปล่อยกลับสู่ทะเล

4.2 การเตรียมโครโมโซมัลดีเอ็นเอของเต่าตนุ

เมื่อนำโครโมโซมัลดีเอ็นเอของเต่าตนุที่เตรียมได้จาก 1) เลือดของเต่าตนุตัวเต็มวัยที่ทราบเพศแล้วจำนวน 8 ตัว เป็นเพศผู้ 3 ตัว (M1 - M3) เพศเมีย 5 ตัว (F1 - F5) 2) เลือดของลูกเต่าตนุอายุประมาณ 3-4 เดือน ที่ได้จากการเพาะฟักแบบควบคุมอุณหภูมิจำนวน 6 ตัว โดยได้จากการฟักที่อุณหภูมิ 27°C จำนวน 4 ตัว (U1 - U4) จากการฟักที่อุณหภูมิ 35°C จำนวน 2 ตัว (U5 และ U6) และ 3) โครโมโซมัลดีเอ็นเอที่เตรียมจากเนื้อเยื่อตับและหัวใจของลูกเต่าตนุอายุไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 21 ตัว (U7 - U27) ตามวิธีในหัวข้อ 3.3 มาตรวจวิเคราะห์โดยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิสเทียบกับดีเอ็นเอมาตรฐาน $\lambda/Hind\ III$ ให้ผลดังรูปที่ 5 และ รูปที่ 6 ตามลำดับ ซึ่งจากรูปที่ 5 พบว่าดีเอ็นเอที่สกัดได้จากเลือดส่วนใหญ่ยังอยู่ในรูปที่มีน้ำหนักโมเลกุลสูง มีขนาดใหญ่กว่า 23.3 กิโลเบส ยกเว้นดีเอ็นเอของเต่าตนุรหัส F5, U2, U4 และ U6 มีการแตกหักของดีเอ็นเอมาก ทำให้เห็นเป็นแถบตั้งแต่ขนาด 23.3 กิโลเบสลงมา จากรูปที่ 6 แสดงลักษณะของโครโมโซมัลดีเอ็นเอที่เตรียมได้จากเนื้อเยื่อพบว่ามีการแตกหักของโครโมโซมัลดีเอ็นเอที่เตรียมได้ในหลายตัวอย่าง โดยขนาดของชิ้นดีเอ็นเอมีตั้งแต่ขนาดใหญ่กว่า 23.3 กิโลเบสลงมาซึ่งการแตกหักของโครโมโซมัลดีเอ็นเอที่เตรียมได้จากเนื้อเยื่อนี้เกิดจากขั้นตอนการสกัดที่ต้องมีการบดเนื้อเยื่อให้ละเอียดโดยต้องทำให้เนื้อเยื่อเย็นจัดจนแข็งและละลายลงหลายครั้ง นอกจากนี้แรงบดทำให้ดีเอ็นเอแตกหักได้เช่นกัน ดังนั้นดีเอ็นเอที่เตรียมได้จากเนื้อเยื่อจึงแตกหักมากกว่าดีเอ็นเอที่เตรียมได้จากเซลล์เม็ดเลือด อย่างไรก็ตามขนาดของดีเอ็นเอส่วนใหญ่ในแต่ละตัวอย่างยังคงมีขนาดใหญ่จากการตรวจวิเคราะห์คุณภาพและปริมาณดีเอ็นเอโดยการวัดค่า OD_{260} และค่า OD_{280} แล้วคำนวณ

รูปที่ 5 โครโมโซมดีเอ็นเอที่เตรียมจากเมล็ดของเต้าตนุ

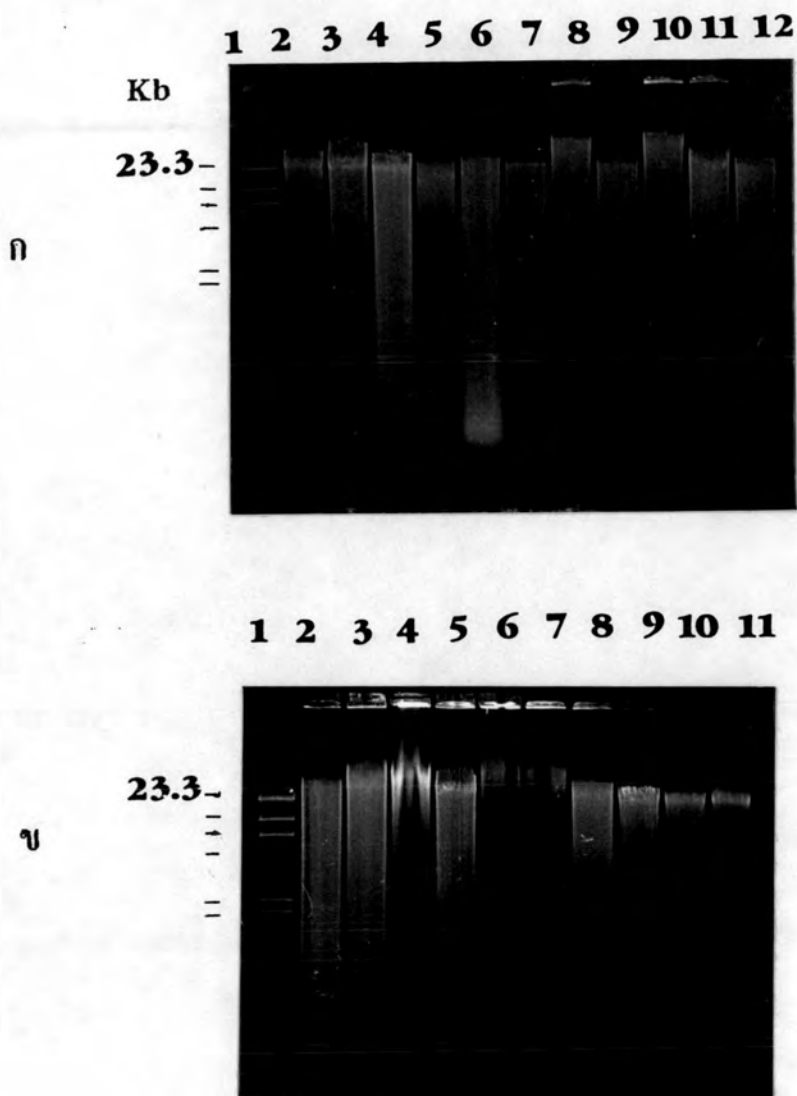
ช่องที่ 1 - ดีเอ็นเอมาตรฐาน λ /*Hind* III

ช่องที่ 2-4 - ตัวอย่างโครโมโซมดีเอ็นเอของเต้าตนุเพศผู้รหัส M1, M2, M3 ตามลำดับ

ช่องที่ 5-9 - ตัวอย่างโครโมโซมดีเอ็นเอของเต้าตนุเพศเมียรหัส F1, F2, F3, F4, F5
ตามลำดับ

ช่องที่ 11,12 - ตัวอย่างโครโมโซมดีเอ็นเอของลูกเต้าตนุที่ได้จากการเพาะฟักที่อุณหภูมิคงที่
35 °C รหัส U5, U6 ตามลำดับ

ช่องที่ 10,13-15 - ตัวอย่างโครโมโซมดีเอ็นเอของลูกเต้าตนุที่ได้จากการเพาะฟักที่อุณหภูมิคงที่
27 °C รหัส U1, U2-U4 ตามลำดับ

รูปที่ 6 โครโมโซมดีเอ็นเอของลูกเต่าตนุที่เตรียมได้จากเซลล์กล้ามเนื้อตับและหัวใจ

ช่องที่ 1ก, 1ข - ดีเอ็นเอมาตรฐาน λ /Hind III

ช่องที่ 2-12ก, 2-8ข - ตัวอย่างโครโมโซมดีเอ็นเอของลูกเต่าตนุที่ได้จากหน่วยงานอนุรักษ์
รหัส U7 - U24 ตามลำดับ

ช่องที่ 9-11ข - ตัวอย่างโครโมโซมดีเอ็นเอของลูกเต่าตนุที่ได้จากการเพาะฟักที่อุณหภูมิตั้งที่ 27°C รหัส U25 - U27 ตามลำดับ

หาค่าอัตราส่วนระหว่างค่า OD₂₆₀ ต่อค่า OD₂₈₀ เพื่อวิเคราะห์คุณภาพและคำนวณหาปริมาณความเข้มข้นของดีเอ็นเอจากค่า OD₂₆₀ ได้ผลดังตารางที่ 4 โดยพบว่าอัตราส่วนระหว่าง ค่า OD₂₆₀ ต่อค่า OD₂₈₀ ของโครโมโซมดีเอ็นเอที่ได้จากเลือดส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 1.9-2.1 ซึ่งจากค่านี้สามารถบอกได้ว่าดีเอ็นเอที่สกัดได้มีโปรตีนปนอยู่ในปริมาณที่ยอมรับได้ ($OD_{260:280} \geq 1.75$) สำหรับค่าอัตราส่วนระหว่างค่า OD₂₆₀ ต่อค่า OD₂₈₀ ของโครโมโซมดีเอ็นเอที่สกัดได้จากเนื้อเยื่อส่วนใหญ่มีค่าอยู่ในช่วง 1.8-1.9 ซึ่งต่ำกว่าค่าของดีเอ็นเอที่เตรียมได้จากเลือด แสดงว่าโครโมโซมดีเอ็นเอที่เตรียมได้จากเนื้อเยื่อมีปริมาณโปรตีนปนอยู่มากกว่าโครโมโซมดีเอ็นเอที่เตรียมได้จากเลือดแต่ยังมีปริมาณอยู่ในช่วงที่ยอมรับได้ สำหรับปริมาณดีเอ็นเอที่คำนวณจากค่า OD₂₆₀ โดยค่า OD₂₆₀ เท่ากับ 20 เมื่อความเข้มข้นของดีเอ็นเอเท่ากับ 1 มิลลิกรัมต่อมิลลิตร พบว่าปริมาณโครโมโซมดีเอ็นเอที่เตรียมได้จากเลือดมีค่าอยู่ในช่วง 100 - 300 นาโนกรัมต่อไมโครลิตร ส่วนปริมาณโครโมโซมดีเอ็นเอที่เตรียมได้จากเนื้อเยื่อคำนวณได้จากค่า OD₂₆₀ มีค่าอยู่ในช่วง 100-400 นาโนกรัมต่อไมโครลิตร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4 ซึ่งปริมาณดีเอ็นเอที่คำนวณมาจากดีเอ็นเอเพียงส่วนเดียวที่แยกออกมาใช้ในการทดลองไม่ใช่จากดีเอ็นเอที่เตรียมได้ทั้งหมด เนื่องจากปริมาณดีเอ็นเอของตัวอย่างที่เตรียมได้ส่วนใหญ่มีจำนวนมากและความเข้มข้นสูงจึงแบ่งดีเอ็นเอที่ละลายก่อนออกมาใช้ ดังนั้นจึงไม่สามารถคำนวณกลับไปหาปริมาณดีเอ็นเอที่เตรียมได้ทั้งหมดได้

4.3 การหาชิ้นดีเอ็นเอที่ให้ความแตกต่างระหว่างเพศในเต่าตนุตัวเต็มวัยที่ทราบเพศแล้ว

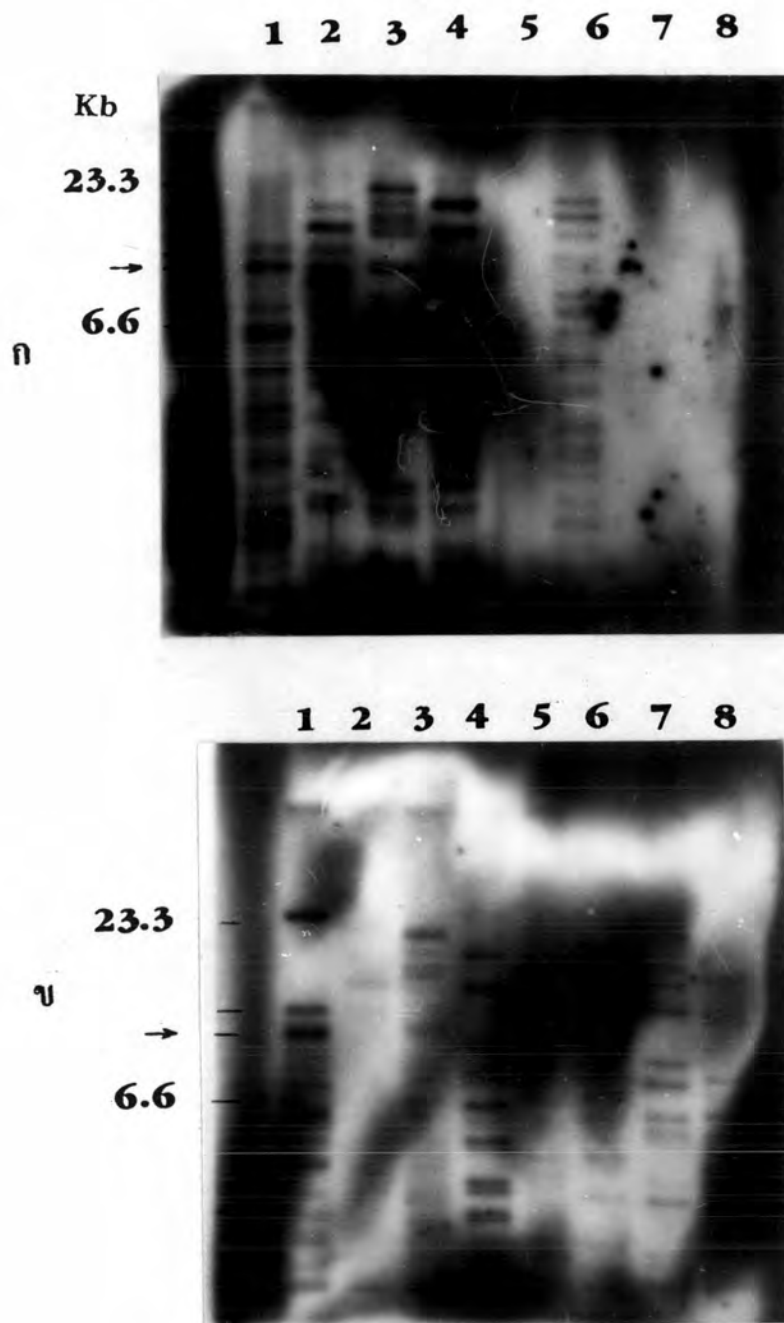
ด้วยวิธี เซาท์เทิร์นบลอตไฮบริดเซชัน

จากการนำโครโมโซมดีเอ็นเอของเต่าตนุตัวเต็มวัยที่ทราบเพศแล้วจำนวน 8 ตัว มาย่อยอย่างสมบูรณ์ด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะชนิดต่างๆ 11 ชนิด คือ *Bam*H I, *Bgl* II, *Bst*N I, *Eco*R I, *Hae* III, *Hind* III, *Hinf* I, *Nde* I, *Pst* I, *Pvu* II และ *Sau*3A I แล้วนำชิ้นดีเอ็นเอที่ย่อยด้วยเอนไซม์แต่ละชนิดมาทำอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิสจากนั้นนำเจลมาทำเซาท์เทิร์นบลอตแล้วจึงนำแผ่น

ตารางที่ 4 ค่า OD₂₆₀, ค่า OD₂₈₀, อัตราส่วนระหว่างค่า OD₂₆₀ : ค่า OD₂₈₀ และ ปริมาณของ โครโมโซมดีเอ็นเอที่สกัดได้จากเต้านม

โครโมโซมดีเอ็นเอจากเซลล์เม็ดเลือด					โครโมโซมดีเอ็นเอจากเซลล์ตับและหัวใจ				
รหัส ตัวอย่าง	OD ₂₆₀	OD ₂₈₀	OD ₂₆₀ : OD ₂₈₀	ความเข้มข้นของดีเอ็นเอ (ng / μ l)	รหัส ตัวอย่าง	OD ₂₆₀	OD ₂₈₀	OD ₂₆₀ : OD ₂₈₀	ความเข้มข้นของดีเอ็นเอ (ng / μ l)
M1	0.2558	0.1223	2.0921	127.90	U7	0.2952	0.1744	1.6923	147.60
M2	0.5463	0.2542	2.1490	273.15	U8	0.3991	0.2050	1.9474	199.55
M3	0.5717	0.2547	2.0080	285.85	U9	0.4891	0.2510	1.9486	244.55
F1	0.3297	0.1467	2.2474	164.85	U10	0.2132	0.1280	1.665	106.60
F2	0.3754	0.1796	2.0905	187.80	U11	0.4293	0.2250	1.9084	214.65
F3	0.3462	0.1640	2.1109	173.10	U12	0.2240	0.1590	1.4088	112.00
F4	0.3275	0.1155	2.3160	133.75	U13	0.2840	0.1572	1.8066	142.00
F5	0.6105	0.3063	1.9706	305.25	U14	0.2151	0.1097	1.960	107.5
U1	0.2280	0.1384	1.6474	114.00	U15	0.2222	0.1167	1.9038	111.10
U2	0.2364	0.1215	1.9456	118.20	U16	0.2709	0.1431	1.8936	135.45
U3	0.2450	0.1250	1.9600	122.50	U17	0.3679	0.1904	1.9322	183.95
U4	0.6060	0.2829	2.1421	303.00	U18	0.3128	0.1654	1.8915	156.40
U5	0.2692	0.1331	2.0210	134.60	U19	0.4081	0.2154	1.8944	204.05
U6	0.6010	0.2817	2.1334	300.50	U20	0.2315	0.1218	1.9004	115.75
					U21	0.3919	0.2573	1.5231	195.95
					U22	0.3350	0.1600	2.0918	167.50
					U23	0.3470	0.2090	1.6605	173.50
					U24	0.2962	0.1572	1.8248	148.10
					U25	0.2792	0.1530	1.8248	139.60
					U26	0.2000	0.1074	1.8620	100.00
					U27	0.2010	0.1056	1.9017	105.50

ในลอนเมมเบรนที่ได้มาไฮบริดซ์ที่อุณหภูมิ 55 °C กับดีเอ็นเอติดตาม GATA repeats จำนวน 21 เบส ที่ถูกติดฉลากด้วยสารกัมมันตภาพรังสี (γ - 32 P) ATP เมื่อตรวจผลการจับกันของดีเอ็นเอติดตามกับชิ้นดีเอ็นเอของเต้านุที่ถูกย่อยด้วยเอนไซม์ต่างๆ ด้วยการทำออโตเรดิโอกราฟปรากฏว่าในชิ้นดีเอ็นเอของเต้านุที่ถูกย่อยด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Bam*H I, *Eco*R I, *Hae* III, *Hinf* I, *Nde* I, *Pst* I, *Pvu* II และ *Sau*3A I พบแถบสีค่าของชิ้นดีเอ็นเอที่จับกับดีเอ็นเอติดตามอย่างจำเพาะเจาะจงขึ้นกระจายอยู่ทั่วไปทุกๆ ช่วงขนาดของชิ้นดีเอ็นเอ สำหรับชิ้นดีเอ็นเอของเต้านุที่ถูกย่อยด้วยเอนไซม์ *Bst*NI และ *Hind* III พบแถบสีค่าต่างๆ เป็นแถวยาวลงมาตามแนวของชิ้นดีเอ็นเอ (smear band) สำหรับเอนไซม์ *Bgl* II พบแถบสีค่าของชิ้นดีเอ็นเอที่จับอย่างจำเพาะเจาะจงกับดีเอ็นเอติดตามขึ้นอยู่ติดกันมากจึงไม่สามารถแยกขนาดของแถบชิ้นดีเอ็นเอเหล่านี้ได้ เมื่อตรวจหาแถบของชิ้นดีเอ็นเอที่ให้ความแตกต่างระหว่างเพศของเต้านุพบว่าชิ้นดีเอ็นเอที่ถูกย่อยด้วยเอนไซม์ *Hae* III ให้ความแตกต่างระหว่างเพศได้ผลในรูปแบบที่ 7 โดยพบแถบสีค่าของชิ้นดีเอ็นเอขนาดประมาณ 8.35 กิโลเบส ขึ้นเป็นแถบเข้มเฉพาะในเต้านุเพศผู้ทั้ง 3 ตัวอย่าง แต่ไม่พบในเต้านุเพศเมียยกเว้นในตัวอย่าง F3 ซึ่งมองเห็นคล้ายแถบสีค่าแต่จางมากจึงคาดว่าจะเป็ชิ้นดีเอ็นเอคนละชิ้นกันกับชิ้นที่พบในเพศผู้ ดังแสดงในรูปแบบที่ 7 เนื่องจากตัวอย่างในเพศเมียของรูป 7ก พบแถบสีค่าขึ้นเพียง 2 ตัวอย่าง (F1 และ F3) จาก 5 ตัวอย่าง จึงทำการทดลองซ้ำได้ผลดังรูป 7ข ซึ่งเมื่อทำการทดลองซ้ำและตรวจหาแถบสีค่าของชิ้นดีเอ็นเอขนาด 8.35 กิโลเบส พบว่าในเพศเมียรหัส F1, F4 และ F5 ไม่พบแถบสีค่าขนาด 8.35 กิโลเบส สำหรับช่องที่มีตัวอย่างเพศเมียรหัส F2 และ F3 ไม่เห็นแถบสีค่าของชิ้นดีเอ็นเอขนาดดังกล่าวเช่นกันแต่มี background สูง สำหรับเอนไซม์อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศรวมถึงในชิ้นดีเอ็นเอของเต้านุที่ถูกย่อยด้วยเอนไซม์ *Bst*NI และ *Sau*3A I ซึ่งเคยมีรายงานว่าพบชิ้นดีเอ็นเอที่ให้ความแตกต่างระหว่างเพศเมื่อทำการไฮบริดซ์กับดีเอ็นเอติดตาม Bkm sequence ดังแสดงในรูปแบบที่ 8

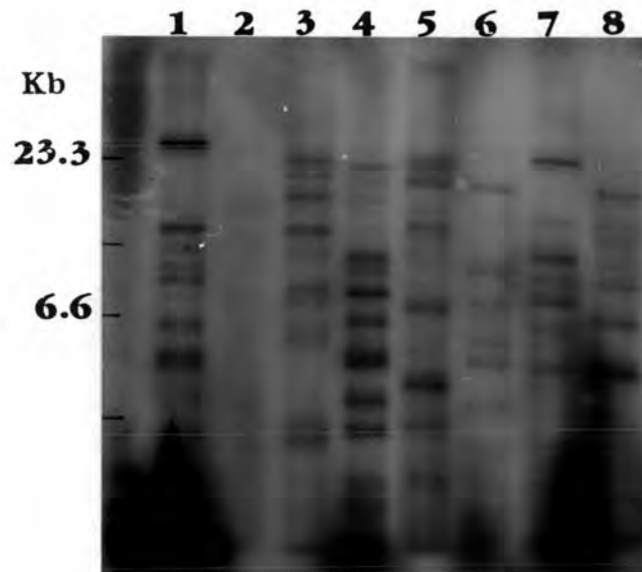

รูปที่ 7 การไฮบริไดซ์ของซันดีเอ็นเอที่ถูกย่อยด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Hae* III ด้วยดีเอ็นเอติดตาม

GATA repeat จำนวน 21 เบส

ช่องที่ 1- 8 ก,ข - ตัวอย่างจากเต่าตนุรหัส M1, M2, M3, F1, F2, F3, F4 และ F5 ตามลำดับ

→ - แสดงซันดีเอ็นเอขนาด 8.35 กิโลเบส

รูปที่ 8 การไฮบริดซ์ชิ้นดีเอ็นเอจากเต่าตนุที่ถูกย่อยด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Sau3A I* ด้วย

ดีเอ็นเอติดตาม GATA repeats จำนวน 21 เบส

ช่องที่ 1- 8 - ดีเอ็นเอจากเต่าตนุรหัส M1, M2, M3, F1, F2, F3, F4, F5 ตามลำดับ

เนื่องจากจำนวนตัวอย่างจากเต่าตนุตัวเต็มวัยที่ทราบเพศแล้วมีจำนวนน้อยและผลการเตรียมโครโมโซมดีเอ็นเอจากเนื้อเยื่อของลูกเต่าตนุที่ตายซึ่งเก็บจากสถานีอนุรักษ์และลูกเต่าตนุที่ได้จากการเพาะฟักแบบควบคุมอุณหภูมิมีการแตกหักมากจึงได้แสดงในรูปที่ 5 และรูปที่ 6 จึงทำให้โครโมโซมดีเอ็นเอเหล่านี้ไม่เหมาะที่จะนำมาวิเคราะห์โดยการทำเซาท์เทิร์นบลอตไฮบริดเซชันซึ่งต้องการดีเอ็นเอที่มีน้ำหนักโมเลกุลสูงเท่านั้นอีกทั้งโครโมโซมดีเอ็นเอที่ได้จากเลือดของลูกเต่าตนุมีปริมาณน้อย นอกจากนี้ขั้นตอนของเทคนิคเซาท์เทิร์นบลอตไฮบริดเซชันค่อนข้างยุ่งยากและต้องใช้สารกัมมันตรังสีจึงทดลองหาวิธีการตรวจเพศโดยการเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอด้วยเทคนิค PCR โดยใช้ GATA repeats จำนวน 21 เบส เป็นดีเอ็นเอไพรเมอร์

4.4 การตรวจหาชิ้นดีเอ็นเอที่ให้ความแตกต่างระหว่างเพศของเต่าตนุตัวเต็มวัยที่ทราบเพศแล้วด้วย

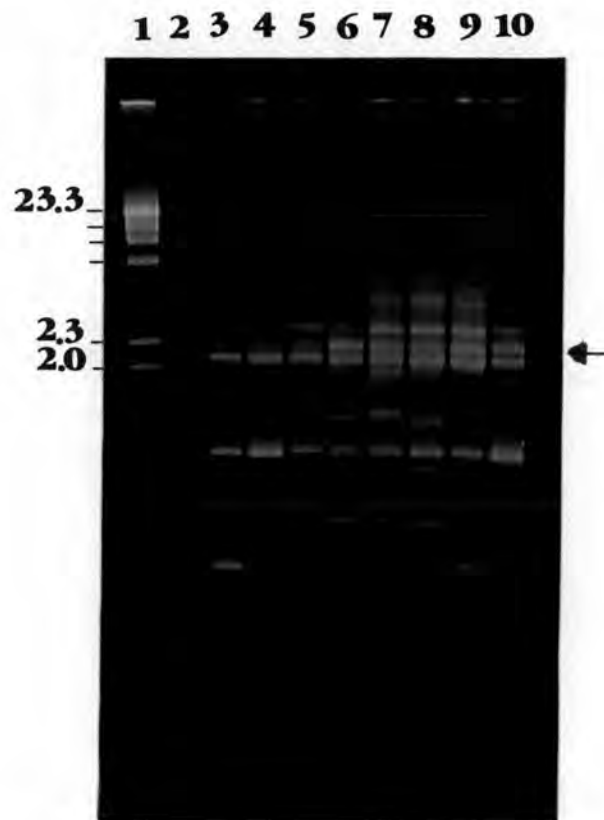
วิธี PCR

เพื่อหาภาวะการเพิ่มจำนวนชิ้นดีเอ็นเอที่สามารถให้ความแตกต่างระหว่างเพศได้จึงนำโครโมโซมดีเอ็นเอของเต่าตนุที่ทราบเพศแล้วจำนวน 8 ตัว มาเพิ่มจำนวนชิ้นดีเอ็นเอด้วยการทำ PCR ตามภาวะที่ระบุในข้อ 3.6.3 โดยใช้ลำดับเบสที่ซ้ำๆ กันของ GATA repeats จำนวน 21 เบส เป็นดีเอ็นเอไพรเมอร์ใช้อุณหภูมิ 94°C เป็นเวลา 2 นาที เพื่อเริ่มทำให้ดีเอ็นเอแยกเป็นสายเดี่ยวให้สมบูรณ์แล้วเข้ารอบการทำ PCR โดยเริ่มด้วยการทำให้ดีเอ็นเอเต่าตนุแยกเป็นสายเดี่ยวที่อุณหภูมิ 92°C เป็นเวลา 90 วินาที ภาวะในการทำให้ดีเอ็นเอไพรเมอร์เกาะกับดีเอ็นเอเต่าตนุทดลองใช้ 6 ภาวะ คือ 1) ที่อุณหภูมิ 53°C 2) ที่อุณหภูมิ 51°C 3) ที่อุณหภูมิ 49°C 4) ที่อุณหภูมิ 47°C 5) ที่อุณหภูมิ 45°C และ 6) ที่อุณหภูมิ 43°C เป็นเวลา 90 วินาที จากนั้นเข้าสู่ภาวะการต่อสายดีเอ็นเอที่อุณหภูมิ 72°C เป็นเวลา 2 นาที ทำซ้ำ 37 รอบ ทำการต่อสายดีเอ็นเอครั้งสุดท้ายที่อุณหภูมิ 72°C เป็นเวลา 7 นาทีนำผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการทำ PCR มาวิเคราะห์โดยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส

ในอะกาโรสเจลเข้มข้น 1.6 % ความยาว 12.5 เซนติเมตร ความต่างศักย์ไฟฟ้าคงที่ 120 โวลต์ เป็นเวลา 3-5 ชั่วโมง จากนั้นเปรียบเทียบแถบของผลิตภัณฑ์ดีเอ็นเอที่ได้พร้อมทั้งคำนวณหาขนาดของแถบผลิตภัณฑ์ PCR เหล่านั้นโดยเทียบกับดีเอ็นเอมาตรฐาน $\lambda/Hind$ III ในกราฟ semi-logarithmic (ภาคผนวกที่ 5 และ ภาคผนวกที่ 6) ผลจากการทำอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส พบว่าแถบผลิตภัณฑ์ดีเอ็นเอที่ได้จากการทำ PCR ที่อุณหภูมิ annealing เท่ากับ 53° 51° 49° 47° 45° และ 43 °C มีรูปแบบต่างๆ กันโดยแถบดีเอ็นเอผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่คล้ายกันและที่อุณหภูมิ annealing เท่ากับ 53° และ 43°C จะเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอได้น้อยลงและพบจำนวนแถบได้ลดลง มีข้อสังเกตว่าที่ทุกอุณหภูมิ annealing ที่ใช้ในการทำ PCR เมื่อใช้ดีเอ็นเอตัวอย่างในปริมาณเท่าๆ กัน (100-500 นาโนกรัม) จะพบแถบของชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบส ในเพศผู้จะมีความเข้มของแถบน้อยกว่าในเพศเมีย โดยเฉพาะผลการทำอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิสของผลิตภัณฑ์ดีเอ็นเอที่ได้จากการทำ PCR ที่อุณหภูมิ annealing เท่ากับ 49°C จะให้ความแตกต่างของชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบสนี้มากที่สุด ดังรูปที่ 9 ซึ่งจากผลดังกล่าวจึงได้ใช้เทคนิคนี้ทำการทดลองในลูกเต่าตนุที่ได้จากการเพาะฟักแบบควบคุมอุณหภูมิและลูกเต่าตนุที่แยกเพศได้จากการศึกษาลักษณะโกแนคมาเปรียบเทียบกัน

4.5 ผลการทดสอบการตรวจเพศในลูกเต่าตนุด้วยการทำ PCR

การเพิ่มจำนวนชิ้นดีเอ็นเอของลูกเต่าตนุโดยทำ PCR ที่อุณหภูมิ annealing เท่ากับ 49°C แล้วนำผลิตภัณฑ์ดีเอ็นเอที่ได้มาทำอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส (รูปที่ 10) พบว่าแถบดีเอ็นเอจากการทำ PCR ของลูกเต่าตนุสามารถจำแนกเพศได้เป็นเพศผู้ 16 ตัว และเพศเมีย 11 ตัว ซึ่งรายละเอียดการจำแนกของตัวอย่างแต่ละตัวแสดงไว้ในตารางที่ 5 จากแถบดีเอ็นเอที่ได้จากการทำ PCR ของลูกเต่าตนุที่อุณหภูมิ annealing เท่ากับ 49°C พบว่าในดีเอ็นเอรหัส U1-U6, U7, U12 และ

รูปที่ 9 ผลการทำอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิสของผลิตภัณฑ์ดีเอ็นเอจากการทำ PCR ที่อุณหภูมิ

annealing เท่ากับ 49°C ของแต้คนตัวเต็มวัยที่ทราบเพศแล้ว

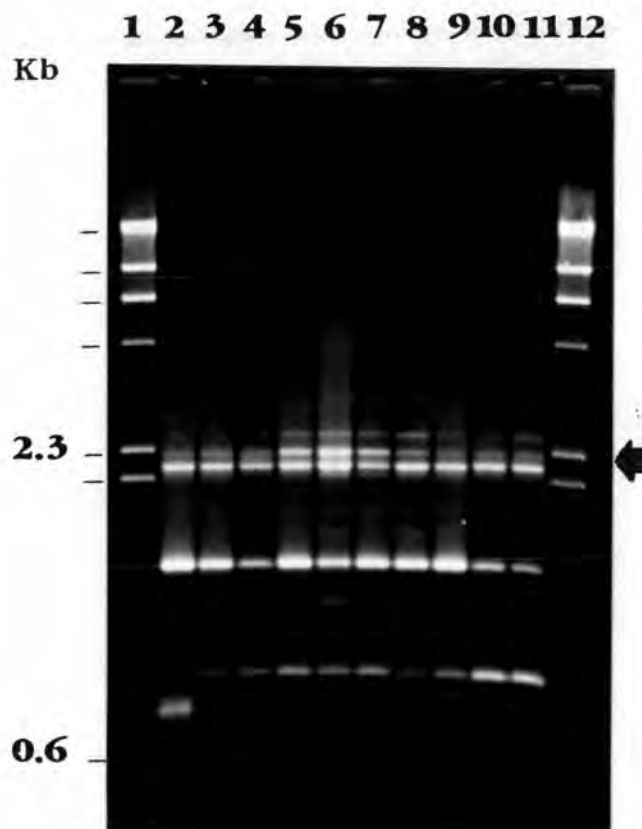
ช่องที่ 1 - ดีเอ็นเอมาตรฐาน $\lambda/Hind III$

ช่องที่ 2 - negative control

ช่องที่ 3-5 - ผลิตภัณฑ์ดีเอ็นเอจากการทำ PCR ของแต้คนเพศผู้รหัส M1-M3

ช่องที่ 6-10 - ผลิตภัณฑ์ดีเอ็นเอจากการทำ PCR ของแต้คนเพศเมียรหัส F4-F8

→ - แสดงชั้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบส

รูปที่ 10 แลปดีเอ็นเอจากการทำ PCR ที่อุณหภูมิ annealing = 49 °C ของลูกเต่าตนุ

ช่องที่ 1,12 - ดีเอ็นเอมาตรฐาน λ /Hind III

ช่องที่ 2-11 - ผลิตภัณฑ์ดีเอ็นเอจากการทำ PCR ของลูกเต่าตนุรหัส U8, U9, U10, U13, U19, U21, U22, U24 และ U25 ตามลำดับ

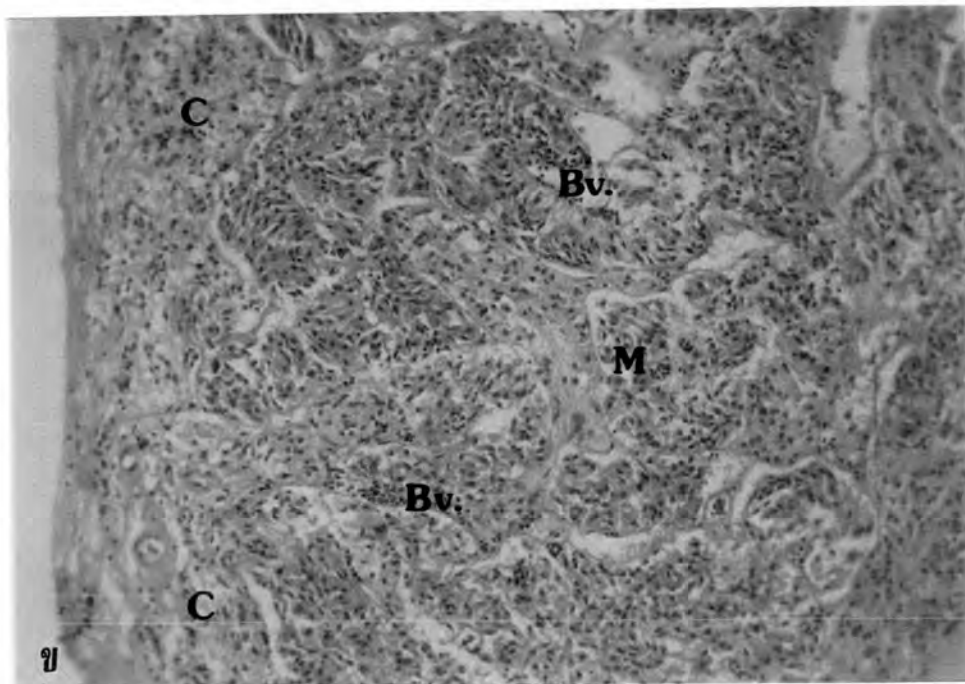
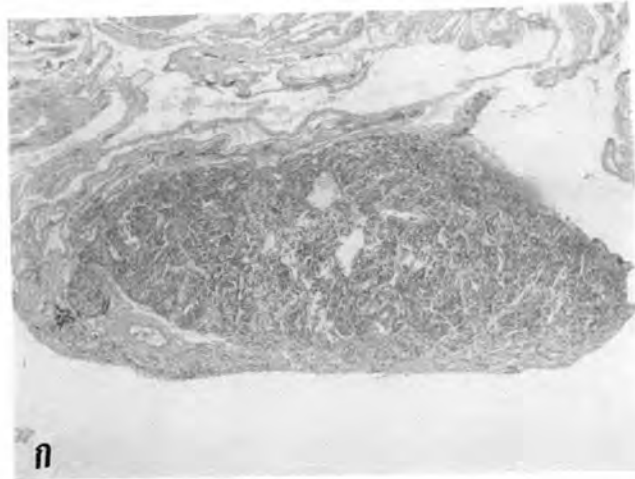
➡ - แสดงชั้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบส

U21 มีการเพิ่มจำนวนของชั้นดีเอ็นเอได้น้อยใน 2 ลักษณะ คือ แบบที่มีแถบดีเอ็นเอบางแถบจางไป และแบบที่มีแถบดีเอ็นเอสั้นลงทุกแถบ เมื่อตรวจสอบดูพบว่าโครโมโซมดีเอ็นเอที่เตรียมได้ของ ตัวอย่างเหล่านี้มีการปนเปื้อนของโปรตีนในปริมาณสูงหรือเป็นตัวอย่างที่มีดีเอ็นเอเจือจางซึ่งเหตุนี้ อาจทำให้การตัดดีเอ็นเอลักษณะแถบดีเอ็นเอผิดพลาดได้ซึ่งได้ทำการตกตะกอนและทำให้มีความเข้มข้นสูงขึ้นก่อนที่จะนำมาทำ PCR เพื่อจำแนกลักษณะอีกครั้ง

4.6 การจำแนกเพศของลูกเต่าตนุโดยศึกษาลักษณะทางเนื้อเยื่อของโกแนด

เมื่อนำโกแนดของลูกเต่าตนุที่ได้จากบ่ออนุบาลของสถานีวิจัยแหล่งต่างๆ จำนวน 18 ตัวอย่าง (U7 - U24) และที่ได้จากการเพาะฟักที่อุณหภูมิ 27°ซ จำนวน 3 ตัวอย่าง (U25 - U27) มาตัดทำเป็นสไลด์ถาวรตามวิธีมาตรฐานและย้อมสี hematoxylin และ eosin แล้วนำมาศึกษา ลักษณะภายใต้กล้องจุลทรรศน์เทียบกับลักษณะเนื้อเยื่อโกแนดของลูกเต่าหูกผู้และเพศเมียที่ ทำการศึกษาโดย Merchant-Larios และ Villalpando (1990) ซึ่งจำแนกประเภทของลักษณะเนื้อเยื่อโกแนดได้ 3 ประเภท คือ 1) ประเภทที่เซลล์ยังไม่มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงยังคงเป็นแบบ epithelial like cell ทั้งในส่วนเมดัลลา (medulla) และ คอร์เทกซ์ (cortex) ซึ่งไม่สามารถจำแนกลักษณะของเพศได้เนื่องจากตัวอย่างมีอายุน้อย 2) ประเภทที่มีการเรียงตัวของเนื้อเยื่อคล้ายอัณฑะ (testis) โดย ส่วนของคอร์เทกซ์เรียงตัวอยู่ที่ขอบเป็นแถวบางๆ คล้าย epithelial cells ของโกแนดที่ยังไม่มีการพัฒนาแต่ส่วน medulla cord เริ่มมีการเรียงตัวเป็นท่อขดไปมาชัดเจนขึ้นและ 3) ประเภทที่มีการเรียงตัวของเนื้อเยื่อคล้ายลักษณะของรังไข่ (ovary) ซึ่งเริ่มมองเห็นส่วนคอร์เทกซ์และเมดัลลา แยกกันโดยที่คอร์เทกซ์มีการจัดเรียงตัวกันอยู่บริเวณขอบอวัยวะเป็นขอบหนา ส่วนเมดัลลาจับตัวเป็นกลุ่มก้อนดังแสดงในภาคผนวกที่ 8 ผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่าลักษณะเนื้อเยื่อโกแนดของลูกเต่าตนุ 16 ใน 21 ตัวอย่างเริ่มมีการเจริญพัฒนาไปเป็นรังไข่หรืออัณฑะแล้ว โดยเฉพาะโกแนดของลูกเต่าตนุเพศผู้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเนื้อเยื่อในลักษณะที่บอกได้แน่ชัดว่าเป็นอัณฑะคือ

มีการจัดเรียงตัวเป็นท่อเซมินิเฟอร์ส (seminiferous tubule) (รูปที่ 11) ส่วนเนื้อเยื่อของลูกเต่าตนุเพศเมียที่มีอายุใกล้เคียงกันพบการพัฒนาเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างโกแนดโดยพบการเรียงตัวเป็นบริเวณชั้นในหรือชั้นเมดัลลาจะพบเส้นเลือดและเนื้อเยื่อเกี่ยวพัน บริเวณขอบรอบนอกเป็นชั้นคอร์เทกซ์จะประกอบด้วยเซลล์รูปร่างกลมๆ ขนาดค่อนข้างใหญ่นิวเคลียสกลมติดสีม่วงจัดเรียงตัวกันแน่นกว่าบริเวณชั้นเมดัลลาเรียงตัวอยู่รอบนอก (รูปที่ 12) ส่วนเนื้อเยื่อโกแนดที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นรังไข่หรืออณฑะนั้นเมื่อดูด้วยกำลังขยาย 200 เท่าจะประกอบด้วยเซลล์รูปร่างกลม นิวเคลียสกลมติดสีค่อนข้างเข้มขนาดเซลล์ค่อนข้างเล็กและมีขนาดเท่าๆ กันทั่วทั้งอวัยวะ (รูปที่ 13) จากผลการศึกษาสามารถแบ่งเป็นเต่าตนุเพศผู้ 8 ตัว เพศเมีย 8 ตัว และยังไม่สามารถแบ่งเพศ 5 ตัว (ตารางที่ 5 และ ตารางที่ 6) โดยตัวอย่างโกแนดของลูกเต่าตนุจากบ่ออนุบาลในหน่วยงานอนุรักษ์ไม่สามารถทราบอายุของลูกเต่าที่เก็บเป็นตัวอย่างได้สำหรับตัวอย่างโกแนดของลูกเต่าตนุที่ได้จากการเพาะฟักและอนุบาลในห้องทดลองที่สามารถจำแนกเพศได้เป็นลูกเต่าที่มีอายุ 4 เดือน ขึ้นไป ขณะที่ตัวอย่างโกแนดของลูกเต่าตนุที่ไม่สามารถจำแนกเพศได้มีอายุประมาณ 3 เดือน เมื่อนำผลการจำแนกเพศจากการทำ PCR และการศึกษาลักษณะเนื้อเยื่อรวมถึงเพศที่คาดว่าจะได้จากการเพาะฟักแบบควบคุมอุณหภูมิมาเทียบกันโดยนำผลจากตัวอย่างรหัส U25-U27 ซึ่งมีข้อมูลจากทั้งสามวิธีมาวิเคราะห์พบว่าผลจากเพศของลูกเต่าที่คาดว่าจะได้จากการควบคุมอุณหภูมิในการเพาะฟักไข่เทียบกับผลการจำแนกเพศโดยดูลักษณะเนื้อเยื่อของโกแนดตรงกันร้อยละ 50 (ตารางที่ 6) ผลจากการจำแนกเพศโดยดูลักษณะเนื้อเยื่อของโกแนดที่พัฒนาเป็นรังไข่หรืออณฑะแล้วเทียบกับผลการจำแนกเพศโดยการทำ PCR ตรงกันร้อยละ 100 (ตารางที่ 6 โดยใช้ข้อมูลเฉพาะจากตัวอย่างที่จำแนกเพศได้แล้ว U25และU27) และผลจากเพศของลูกเต่าที่คาดว่าจะได้จากการควบคุมอุณหภูมิในการเพาะฟักไข่กับผลการแยกเพศโดยการทำ PCR ตรงกันร้อยละ 66.7 (ตารางที่ 5) เมื่อนำผลการจำแนกเพศโดยการศึกษาลักษณะ โกแนดทั้งหมดเทียบกับผลการทำ PCR (ตารางที่ 6)

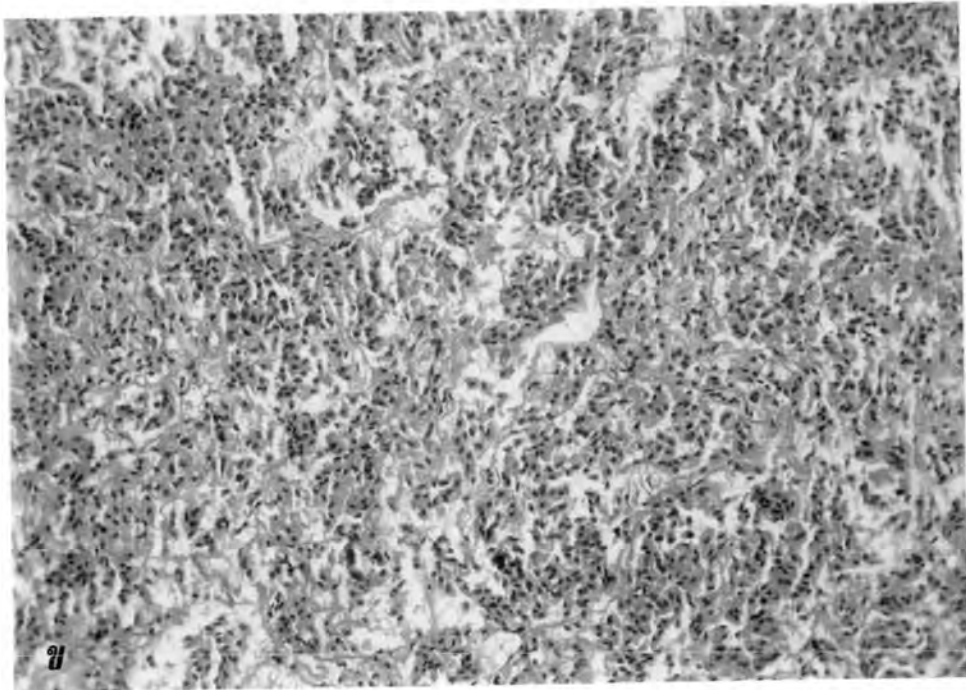
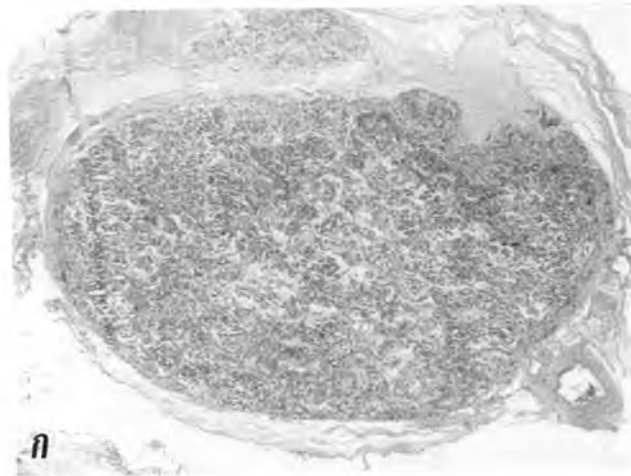
รูปที่ 12 ลักษณะรังไข่ของลูกเต่าตนุเพศเมียอายุ 4 เดือนขึ้นไป

ก - รังไข่ที่มีชั้นคอร์เทกซ์ (C) และเมดัลลา (M) (กำลังขยาย X40 ย้อมสี haematoxylin และ eosin)

ข - ภาพขยายของรังไข่ซึ่งชั้นคอร์เทกซ์ประกอบด้วยเซลล์เรียงตัวต่อกันหลายชั้น ส่วนชั้นเมดัลลา

ประกอบด้วยเส้นเลือด (Bv.) และเนื้อเยื่อเกี่ยวพันแทรกกระจายทั่วไป (กำลังขยาย X200

ย้อมสี haematoxylin และ eosin)

รูปที่ 13 ลักษณะโกแนคที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นรังไข่หรืออัมตะของลูกเต่าตนุ

ก - ภาพของโกแนคที่เนื้อเยื่อยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงจะประกอบด้วยเซลล์ที่ลักษณะคล้ายกันและยังไม่แยกเป็นชั้นคอร์เทกซ์และชั้นแมดูลลา (กำลังขยาย X40 ย้อมสี haematoxylin และ eosin)

ข - ภาพขยายของเซลล์ที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง (กำลังขยาย X200 ย้อมสี haematoxylin และ eosin)

ตารางที่ 5 เพศของลูกเต่าที่คาดว่าจะได้จากการกำหนดอุณหภูมิเพาะฟักเทียบกับเพศที่จำแนกจากผล

PCR

รหัสตัวอย่าง	อุณหภูมิที่ใช้เพาะฟัก (°C)	เพศจากการกำหนดอุณหภูมิ	ผล PCR	เปรียบเทียบผลการจำแนก
U1	27	เพศผู้	เพศผู้	ตรงกัน
U2	27	เพศผู้	เพศเมีย	ไม่ตรงกัน
U3	27	เพศผู้	เพศผู้	ตรงกัน
U4	27	เพศผู้	เพศเมีย	ไม่ตรงกัน
U25	27	เพศผู้	เพศผู้	ตรงกัน
U26	27	เพศผู้	เพศผู้	ตรงกัน
U27	27	เพศผู้	เพศเมีย	ไม่ตรงกัน
U5	34	เพศเมีย	เพศเมีย	ตรงกัน
U6	34	เพศเมีย	เพศเมีย	ตรงกัน

ตารางที่ 6 เพศของลูกเต่าตนุจากการศึกษาลักษณะ โกลแนคเทียบกับเพศที่จำแนกจากผล PCR

รหัส ตัวอย่าง	แหล่งที่มาของตัวอย่าง	ลักษณะ โกลแนค	ผล PCR	เปรียบเทียบผลการ จำแนก
U7	สถานีอนุรักษ์	เพศเมีย	เพศเมีย	ตรงกัน
U8	สถานีอนุรักษ์	เพศเมีย	เพศผู้	ไม่ตรงกัน
U9	สถานีอนุรักษ์	ไม่ทราบเพศ	เพศผู้	ไม่ได้เปรียบเทียบ
U10	สถานีอนุรักษ์	เพศผู้	เพศผู้	ตรงกัน
U11	สถานีอนุรักษ์	เพศผู้	เพศผู้	ตรงกัน
U12	สถานีอนุรักษ์	เพศผู้	เพศผู้	ตรงกัน
U13	สถานีอนุรักษ์	เพศเมีย	เพศเมีย	ตรงกัน
U14	สถานีอนุรักษ์	เพศผู้	เพศผู้	ตรงกัน
U15	สถานีอนุรักษ์	ไม่ทราบเพศ	เพศผู้	ไม่ได้เปรียบเทียบ
U16	สถานีอนุรักษ์	เพศผู้	เพศเมีย	ไม่ตรงกัน
U17	สถานีอนุรักษ์	เพศเมีย	เพศผู้	ไม่ตรงกัน
U18	สถานีอนุรักษ์	ไม่ทราบเพศ	เพศผู้	ไม่ได้เปรียบเทียบ
U19	สถานีอนุรักษ์	เพศเมีย	เพศเมีย	ตรงกัน
U20	สถานีอนุรักษ์	เพศผู้	เพศผู้	ตรงกัน
U21	สถานีอนุรักษ์	เพศเมีย	เพศเมีย	ตรงกัน
U22	สถานีอนุรักษ์	เพศผู้	เพศผู้	ตรงกัน
U23	สถานีอนุรักษ์	ไม่ทราบเพศ	เพศเมีย	ไม่ได้เปรียบเทียบ
U24	สถานีอนุรักษ์	เพศเมีย	เพศผู้	ไม่ตรงกัน
U25	เพาะฟักที่ 27°C (เพศผู้)	เพศผู้	เพศผู้	ตรงกัน
U26	เพาะฟักที่ 27°C (เพศผู้)	ไม่ทราบเพศ	เพศผู้	ไม่ได้เปรียบเทียบ
U27	เพาะฟักที่ 27°C (เพศผู้)	เพศเมีย	เพศเมีย	ตรงกัน

- ไม่ได้ทำการทดลอง

พบว่าได้ผลตรงกันถึงร้อยละ 75 สำหรับผลจากเพศของลูกเต่าตนุรหัส U1-U6 ที่คาดว่าจะได้จากควบคุมอุณหภูมิในการเพาะฟักเทียบกับผลการจำแนกเพศโดยการทำ PCR (ตารางที่ 5) พบว่าได้ผลตรงกันร้อยละ 67

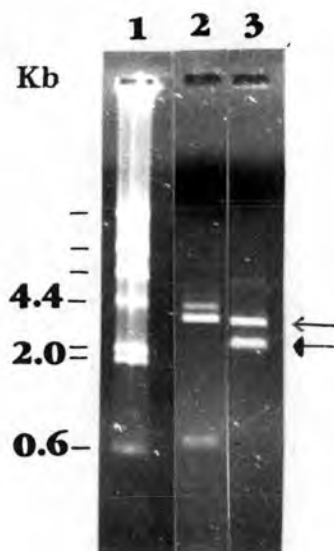
4.7 การศึกษาคุณสมบัติของชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบส ที่ได้จากการทำ PCR

เพื่อที่จะศึกษาสมบัติบางประการของชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบส ที่ได้จากการทำ PCR จึงจำเป็นต้องเตรียมชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบส เป็นจำนวนมาก เพื่อหลีกเลี่ยงการแยกชิ้นดีเอ็นเอดังกล่าวจากอะกาโรสเจลทุกครั้งที่ต้องการใช้จึงพยายามที่จะโคลนชิ้นดีเอ็นเอนี้ไว้ในเซลล์ของ *E. coli* โดยแยกชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบส ที่ได้จากการทำ PCR ออกจากอะกาโรสเจลโดยวิธีในข้อ 3.7.1 จากนั้นจึงนำมาเชื่อมกับดีเอ็นเอพาหะ pUC18 ที่ปลายมีเบส T ขึ้นออกมา 1 เบส (pGEM[®]-T Easy) ตามวิธีทำในข้อ 3.7.2 ผลการเชื่อมแสดงไว้ในรูปที่ 14 จากรูปแสดงให้เห็นว่ามีดีเอ็นเอถูกผสมเกิดขึ้น เมื่อนำดีเอ็นเอถูกผสมเข้าสู่เซลล์เจ้าบ้าน *E. coli* JM109 โดยการใช้กระแสไฟฟ้าแล้วตรวจผลการทรานสฟอร์มพบว่ามิโคโลนีสีขาวขึ้นบนอาหารเลี้ยงเชื้อ X-gal plate จำนวน 53 โคโลนี เมื่อนำเชื้อมาเลี้ยงและทำการสกัดพลาสมิดแล้วตัดด้วย *EcoR* I ปรากฏว่าไม่พบชิ้นดีเอ็นเอที่ต้องการแทรกอยู่ในดีเอ็นเอพาหะ

พบว่าได้ผลตรงกันถึงร้อยละ 75 สำหรับผลจากเพศของลูกเต่าตนุรหัส U1-U6 ที่คาดว่าจะได้จากควบคุมอุณหภูมิในการเพาะฟักเทียบกับผลการจำแนกเพศโดยการทำ PCR (ตารางที่ 5) พบว่าได้ผลตรงกันร้อยละ 67

4.7 การศึกษาคุณสมบัติของชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบส ที่ได้จากการทำ PCR

เพื่อที่จะศึกษาสมบัติบางประการของชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบส ที่ได้จากการทำ PCR จึงจำเป็นต้องเตรียมชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบส เป็นจำนวนมาก เพื่อหลีกเลี่ยงการแยกชิ้นดีเอ็นเอดังกล่าวจากอะกาโรสเจลทุกครั้งที่ต้องการใช้จึงพยายามที่จะโคลนชิ้นดีเอ็นเอนี้ไว้ในเซลล์ของ *E. coli* โดยแยกชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบส ที่ได้จากการทำ PCR ออกจากอะกาโรสเจลโดยวิธีในข้อ 3.7.1 จากนั้นจึงนำมาเชื่อมกับดีเอ็นเอพาหะ pUC18 ที่ปลายมีเบส T ยื่นออกมา 1 เบส (pGEM[®]-T Easy) ตามวิธีทำในข้อ 3.7.2 ผลการเชื่อมแสดงไว้ในรูปที่ 14 จากรูปแสดงให้เห็นว่ามีดีเอ็นเอลูกผสมเกิดขึ้น เมื่อนำดีเอ็นเอลูกผสมเข้าสู่เซลล์เจ้าบ้าน *E. coli* JM109 โดยการใช้กระแสไฟฟ้าแล้วตรวจผลการทรานสฟอร์มพบว่า มีโคโลนีสีขาวขึ้นบนอาหารเลี้ยงเชื้อ X-gal plate จำนวน 53 โคโลนี เมื่อนำเชื้อมาเลี้ยงและทำการสกัดพลาสมิดแล้วตัดด้วย *EcoR* I ปรากฏว่าไม่พบชิ้นดีเอ็นเอที่ต้องการแทรกอยู่ในดีเอ็นเอพาหะ

รูปที่ 14 ผลการเชื่อมชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบสจากการทำ PCRเชื่อมกับดีเอ็นเอ

พาหะ pGEM[®]-T Easy

ช่องที่ 1 - ดีเอ็นเอมาตรฐาน λ /Hind III

ช่องที่ 2 - positive control ดีเอ็นเอลูกผสมของชิ้นดีเอ็นเอขนาด 0.6 กิโลเบสใน kit กับดีเอ็นเอ

พาหะ pGEM[®]-T Easy ขนาด 3.0 กิโลเบส

ช่องที่ 3 - ดีเอ็นเอลูกผสมของชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบสกับดีเอ็นเอพาหะ pGEM[®]-T

Easy

→ - ชิ้นดีเอ็นเอขนาด 2.29 กิโลเบส

→ - ชิ้นดีเอ็นเอพาหะ pGEM[®]-T Easy